

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621202583
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7621202583.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Jany Dudíkovej v spore žalobkyne: A. B. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. D. E., C. XXX/XX, proti žalovaným: 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00151653, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom Martin, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, a 2/ Dražobník, s.r.o., so sídlom Košice, Hviezdoslavova 6, IČO: 36764281, o určenie neplatnosti zmlúv a neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9Csp/49/2021-226 zo dňa 8.9.2022

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku č. I., II. a III.
- II. Z r u š u j e rozsudok vo výrokoch č. IV. a V. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Konanie o určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007 a určenie neplatnosti zmluvných podmienok v Zmluve o úvere č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007 voči žalovanému v 1 rade z a s t a v u j e.

II. Žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č. 0523796407 zo dňa 25.6.2008 a určenie neplatnosti zmluvných podmienok v Zmluve o úvere č. 0523796407 zo dňa 25.6.2008 voči žalovanému v 1 rade z a m i e t a.

III. Konanie voči žalovanému v 2 rade v celom rozsahu zamietá.

IV. Žalovaný v 1 rade má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný v 2 rade má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.5.2021 domáhala, aby súd určil, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007 je neplatná a podmienky uvedené v tejto zmluve v článku I. bod 3, článku II bod 2, 3, 4 sú neprijateľné a neplatné a zároveň určenia, že neplatná je aj Zmluva o splátkovom úvere č. 0523796407

zo dňa 25.6.2008 a neplatné neprijateľné sú podmienky uvedené v tejto zmluve v článku I. bod 4, článku II. bod 2, 3 a 4. V žalobe žalobkyňa uviedla, že na tunajšom súde prebieha konanie o zaplatenie 24.752,54 eur s príslušenstvom na základe žaloby podanej zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorou sa domáha plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy a závislej záložnej zmluvy, pričom veriteľ sa rozhodol pohľadávku si uplatniť formou výkonu záložného práva dražbou nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve, hoci si pohľadávku vymáha súdnou cestou. Veriteľ koná v rozpore so zákonom, pretože vymáha nárok z neprijateľných podmienok. Uviedla, že dňa 19.7.2007 uzatvorila Zmluvu o splátkovom úvere na poskytnutie úveru vo výške 1.100.000,00 Sk t.j. 36.513,31 eur s konečnou splatnosťou 20.5.2027, pričom tento dátum ešte nenastal. Spôsob splácania bol uvedený inkasným spôsobom a veriteľ rozhodoval o inkasovaní peňažných prostriedkov z jej osobného účtu a priradovaní peňažných prostriedkov na úverovom účte, ktoré nemohla ovplyvniť. Ako spotrebiteľka dostala sumu 1.092.300,00 Sk t.j. 36.257,72 eur inú ako bola uvedená v zmluve. Bankou boli inkasované peňažné prostriedky z jej účtu v sume 30.295,26 eur. Záväzok z predmetnej zmluvy mal byť zabezpečený záložným právom na základe zmluvy zo dňa 27.7.2007 na nehnuteľnosti, ktoré sú v jej výlučnom vlastníctve. Druhú Zmluvu o splátkovom úvere uzatvorila dňa 25.6.2008 na úver 500.000,00 Sk t.j. 16.596,95 eur, pričom k dispozícii dostala len 16.364,64 eur. Lehota splatnosti úveru bola 20.6.2019. Celkove jej banka poskytla 52.622,36 eur a inkasovala 55 266,53 eur. Dňa 31.10.2017 mala banka splatiť oba úvery. O tom, že jej dom je predmetom dražby sa dozvedela sprostredkovane, napriek jej nesúhlasu bol vyhotovený znalecký posudok. S postupom banky nesúhlasila, preto podala žalobu o neplatnosť zmluvy, ktorú na pojednávaní na požiadavku právneho zástupcu veriteľa vzala späť. Obe zmluvy sú formulované, ich obsah nemohla ovplyvniť, obsahujú neprijateľné podmienky. Podmienky uvedené v článku I. sú neprijateľné, keďže sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa na plnenia, ktoré mu nie sú dodané a slúžia len záujmom dodávateľa, v neprospech spotrebiteľa. Poplatok za poskytnutie úveru a správu úveru je plnením, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne reálne protiplnenie. Vyhlásenia spotrebiteľa uvedené v článkoch II. majú neprijateľný účinok vo vzťahu k potencionálnemu uplatneniu práv a spôsobujú hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenia o tom, že zmluvné vzťahy vyplývajúce zo zmlúv sa riadia Obchodným zákonníkom sú neprijateľné, lebo tieto vzťahy sa riadia aj Občianskym zákonníkom bez ohľadu na to, že ide o tzv. absolútny obchod. Bankou nebola nikdy oboznámená s podmienkami zmluvy, Všeobecnými obchodnými podmienkami, jej konanie je nečestné, neprofesionálne.

3. Žalovaní s podaným návrhom v celom rozsahu nesúhlasili s tým, že žalovaný v 2. rade poukazoval na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 1 až 4 OZ, § 54 ods. 1,2 OZ, § 3 ods. 3, 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 298 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 161 ods. 1,2 CSP, § 159 CSP, § 3 ods. 3, 4, § 50 ods. 1 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, mal súd prvej inštancie s odkazom aj na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS/192/2015 zo dňa 7. októbra 2015, uznesenie NS SR zo dňa 25.11.2020 sp.zn. 7Cdo/268/2019, ako aj na ust. § 159 CSP a prekážkou litispendencie za to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11Csp/4/2020 (viď. bod 55 odôvodnenia napadnutého rozsudku) a čiastočne v konaní sp. zn. 9Csp/49/2021, ide o nárok zo zmluvy o úvere č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007, a keďže konanie vedené na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11Csp/4/2020 je konaním o plnenie, v ktorom sa žalobkyňa Slovenská sporiteľňa, a.s. (v tomto konaní žalovaná v 1. rade) domáha od žalovanej (žalobkyne v tomto konaní) zaplatenia istiny na základe Zmluvy o úvere č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007, pričom ide o spotrebiteľský spor, kde súd musí skúmať spotrebiteľskú zmluvu, ako aj ostatné zmluvné dokumenty súvisiace s predmetnou spotrebiteľskou zmluvou a to aj z hľadiska ich platnosti a z pohľadu, či tieto neobsahujú zmluvné podmienky, ktoré sú neprijateľné; tvrdenie žalobkyne v tomto konaní o tom, že predmetná zmluva je neplatná a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky bude preskúmané v uvedenom konaní t.j. v konaní o uloženie povinnosti plniť, uplatnené ako obrana proti žalobe, k čomu v konaní vedenom pod sp. zn. 11Csp/4/2020 aj došlo, kde súd je povinný z úradnej moci skúmať existenciu neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, z titulu existencie ktorých môže byť úverová zmluva neplatná, resp. bez úrokov a bez poplatkov (viď. citáciu uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/24/2021 zo dňa 8.4.2021 citovaného v bode 61 odôvodnenia napadnutého rozsudku), ako aj s odkazom na uznesenie NS SR zo dňa 22.2.2017 sp. zn. 8Cdo/125/2016. Po posúdení uplatnených nárokov v oboch konaniach, v oboch sporoch ide o nárok, ktorý je vyvodzovaný z rovnakých skutkových okolností, pokiaľ ide o úverovú zmluvu zo dňa 19.7.2007, jedná sa v oboch konaniach o totožný predmet konania, aj keď ide o opačné procesné

postavenie strán sporu, preto pre prekážku „litispendencie“ konanie o určenie neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007 a určenie neplatnosti zmluvných podmienok v zmluve o úvere č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007 voči žalovanému v 1. rade súd prvej inštancie konanie zastavil. Pre prekážku „litispendencie“ a návrh žalobkyne na zmenu resp. rozšírenie žalobného návrhu o určenie, že nehnuteľnosti v jej výlučnom vlastníctve zapísané na Liste vlastníctva č XXXX katastrálne územie C. D. E., nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovanej v 1. rade, s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 22.2.2017, podľa ktorého začatie konania o žalobe na splnenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyzvára prekážku „litispendencie“ v konaní o neskôr podanej žalobe protistrany na určenie, že záložné právo vyplývajúce z tej istej záložnej zmluvy nevzniklo, súd prvej inštancie návrhu žalobkyne na zmenu žaloby nevyhovel.

5. Čo sa týka žalovaného v 2. rade (výrok pod č. III. napadnutého rozhodnutia) súd prvej inštancie konanie v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a to čo sa týka oboch napádaných úverov, keďže Dražobník s.r.o. nie je v právnom vzťahu, čo sa týka napádaných zmlúv, ktoré žalobkyňa učinila predmetom konania.

6. Čo sa týka úverovej zmluvy o splátkovom úvere č. 0523796407 zo dňa 25.6.2008 a určenie neplatnosti zmluvných podmienok v zmluve o úvere č. 0523796407 zo dňa 25.6.2008 voči žalovanému v 1. rade, súd prvej inštancie žalobu zamietol. Uviedol, že aj keď vo veci je daný naliehavý právny záujem s odkazom na rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 a sp. zn. 6Cdo/27/2018 v zmysle § 137 písm. d/ CSP z vykonaného dokazovania je nepochybné, že konečná splatnosť úveru poskytnutého žalovanej na základe Zmluvy o úvere č. 052 379 6407 zo dňa 25.6.2008 bola určená na 20.6.2019. V dôsledku neplnenia zmluvných povinností splácať úver riadne a včas došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a to ku dňu 31.10.2017. Poukazujúc na uvedené, žaloba o určenie neplatnosti zmluvy resp. určenie neprijateľnosti (neplatnosti) zmluvných podmienok nemá v danom prípade žiaden zmysel, nakoľko k zániku zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade v predmetnej veci došlo k 31.10.2017 t.j. viac ako tri roky pred podaním tejto žaloby. Vzhľadom k tomu žalobkyňa nemá už možnosť realizovať svoje práva z neplatnosti zmluvy resp. neplatnosti zmluvných podmienok a voči žalovanej si ani žiaden nárok neuplatnila. Uplatnená žaloba tak neplní svoj účel a slúži len k zbytočnému rozmnožovaniu súdnych sporov. V tomto smere súd poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/16/2021 zo dňa 20.4.2022, týkajúci sa obdobnej veci.

7. Súd nevykonával dôkaz výsluchom žalobkyne z dôvodu, že žalobkyňa neuviedla, ktoré skutkové tvrdenia majú ním byť preukázané a zároveň toto dokazovanie bolo vo vzťahu k žalobnému návrhu nadbytočné a nehospodárne, preto tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol. Žalobkyni boli doručené všetky písomné vyjadrenia žalovaných v tejto veci, bola jej doručená kópia zápisnice z pojednávania zo dňa 12.4.2022 a bola jej daná možnosť vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu na pojednávaní prostredníctvom jej splnomocnenej zástupkyne s tým, že listinné dôkazy, z ktorých súd v tomto konaní vychádzal boli predložené žalobkyňou a teda ich obsah jej bol známy a taktiež bola resp. je stranou sporu v konaniach, ktoré boli oboznámené.

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaní v 1. a 2. rade boli v konaní úspešní, priznal im súd proti žalobkyni plný nárok na náhradu trov konania.

9. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobkyňa. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Mala za to, že rozsudok je nepresvedčivý, v rozpore so zákonom a nie je preskúmateľný. Navrhovala ho v celom rozsahu zrušiť, keďže je spotrebiteľka a súd jej znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces s odkazom na citované rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva s tým, že následne citovala ust. § 53 OZ, čl. 2 CSP s apelom aj na citované rozhodnutia súdov týkajúce sa spotrebiteľov, určenia existencia záložného práva, čl. 3 ods. 1 CSP, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, čl. 154c ods. 1 Ústavy SR, čl. 19 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii, keďže z ústavného hľadiska nie je možné aprobovať a tolerovať výkon verejnej moci, ktorá je prostým uplatnením formálne predvídaného oprávnenia orgánu verejnej moci bez toho, že by bol sledovaný zákonom predpokladaný a racionálny účel, ku ktorému konkrétny výkon zverenej právomoci smeruje.

10. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že podané odvolanie považuje len za snahu o oddialenie samotného dražobného procesu, keďže sa v podanom odvolaní žalobkyňa nevenuje merite veci a jej tvrdenia nie sú dostatočne odôvodnené a ani podložené. Konaním súdu nebolo žalobkyňi upreté jej žiadne právo na spravodlivý proces, naopak jej bola poskytnutá ochrana nad rámec daný jej zákonom. Z jej strany ide teda len o zavádzajúce a fabulujúce tvrdenia, ničím nepodložené. Navrhoval potvrdiť napadnutý rozsudok a priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení uviedla, že je vlastníčkou rodinného domu, ktorý špecifikovala, u žalovaného v 2. rade si neobjednala žiadne služby s tým, že nehnuteľnosť je jej výlučným vlastníctvom s tým, že dohoda o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, na základe ktorej má omeškanie dlžníka s jednotlivými splátkami privediť len následok, že veriteľ sa bez ďalšieho stane trvalým vlastníkom prevedeného majetku. Uviedla, že nikto nemôže previesť na iného viac práv než sám má, keďže sa to prieči zmluve o zabezpečovacom prevode práva a ide o absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 OZ a 39 OZ.

12. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení poukazoval na to, že predmetom konania je vyslovenie absolútnej neplatnosti uzavretých úverových zmlúv, dávajúc do pozornosti aj Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS/1783/11 zo dňa 23.4.2013 ako aj ďalšie a zásadu „pacta sunt servanda“ t.j., že zmluvy sa majú dodržiavať, ako aj ďalšie skutočnosti viažuce sa k Zákonu o dobrovoľných dražbách č. 527/2002 Z.z. s odkazom na citované zákonné ustanovenia.

13. Žalobkyňa v podanom vyjadrení trvala na tom, že jej žaloba je v celom rozsahu dôvodná a popierala tvrdenia žalovaného v 2. rade.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, účinného od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobkyne ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalobkyne.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.2.2024 o 10.35 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 207/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 1.2.2024 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

16. Podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je tento odvolací dôvod daný tým, že neboli splnené procesné podmienky.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

18. Žalobkyňa poukazovala aj na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo je odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom inou vadou procesného charakteru je aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku občianskoprávneho kolégia zo dňa 3.12.2015 uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR 1/2016, nakoľko spravodlivé súdne konanie v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého strany musia dostať príležitosť na primeranú reakciu vo vzťahu k vyhodnoteniu skutkového stavu a jeho právnomu posúdeniu konajúcim súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP.

19. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal

navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je daný vtedy, ak súd vykonal všetky navrhnuté dôkazné prostriedky a súčasne pri ich vykonávaní a hodnotení neporušil žiadne zákonné ustanovenie, môže účastník podať odvolanie, v ktorom môže za prísneho dodržania zákonných podmienok uvádzať nové skutočnosti alebo dôkazy, t.j. také, ktoré v konaní na súde prvej inštancie neboli uvedené a popri ktorých skutkový stav zistený súdom prvej inštancie už neobstojí.

21. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

22. Z citovaného ustanovenie vyplýva, že podmienku novosti spĺňali iba tie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli stranami sporu uvedené počas konania na súde prvej inštancie alebo v ňom inak nevyšli najavo. Dôvodom odvolania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzhľadom na to, že pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, malo by sa pod všeobecným vymedzením „do rozhodnutia“ rozumieť do vyhlásenia rozsudku. Treba ale uviesť, že pri dôkazoch na rozdiel od skutočností netreba striktno trvať na tom, že musí ísť o dôkazy, ktoré existovali už v čase pôvodného konania. Dôvodom odvolania teda môžu byť tak dôkazy, ktoré existovali už v čase vyhlásenia rozsudku napadaného odvolaním, ako aj dôkazy, ktoré síce vznikli až neskôr, ale sú schopné spätne dokázať skutočnosti tvrdené pred vydaním rozhodnutia. Spoločným znakom pre nové dôkazy uplatňované v odvolaní je, že sa musia vzťahovať na rozhodné skutočnosti. Ak preto súd považuje určitú skutočnosť za nerozhodnú, nestačí uvedenie nového dôkazu k tejto skutočnosti na to, aby predstavoval zákonný dôvod na podanie odvolania. Dôvodom odvolania nemôžu byť ani dôkazy, ktoré majú preukázať skutočnosť, ktorá nemôže byť dôvodom odvolania len preto, že ju strana sporu zo svojej viny neuplatnil v konaní na súde prvej inštancie.

23. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

24. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

25. Odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky odvolateľky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery, keďže sú nedôvodné, bez bližšej konkretizácie ich uplatnenia.

26. Odvolací súd odkazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP a odôvodnenie súdu prvej inštancie, keďže sa s ním v celom rozsahu stotožňuje s tým, že odvolacie námietky žalobkyne pramenia z účineného procesného

útoku v konaní na súde prvej inštancie, s ktorým sa súd prvej inštancie vecne správne vysporiadal, načo aj odvolací súd poukazuje.

27. Odvolací súd s apelom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje nedôvodnosť uplatnených odvolacích námietok zo strany žalobkyne v celom rozsahu, vychádzajúc aj z ich všeobecného charakteru a tým spôsobujúcich len tú skutočnosť, že žalobkyňa mala za to, že ňou uplatnený nárok je dôvodný, keďže ide o neplatné uzavreté úverové zmluvy s tým, že ona vystupuje ako spotrebiteľ a má preto v týchto konaniach zvýšenú súdnu ochranu, keďže zmluvy sú neplatné v celom rozsahu, bez bližšej konkretizácie, pričom len odkazovala na citované články Ústavy SR, rozhodnutia Ústavného súdu SR, NS SR, ako aj na rozhodovacia prax súdov v iných, nie v tejto konkrétnej veci, čím sú odvolacie námietky žalobkyne len všeobecného charakteru, nekonkretizujúce predmet konania bližšími skutočnosťami.

28. Súd prvej inštancie z dôvodu prebiehajúceho konania na Okresnom súde Spišská Nová Ves medzi stranami sporu, aj keď v opačnom postavení t.j. medzi žalovanou v 1. rade a žalobkyňou o zaplatenie sumy pod sp. zn. 11Csp/4/2020 je konaním na plnenie, kde súd bude preskúmavať aj dôvodnosť hmotnoprávneho nároku, z ktorého vyplýva uplatnený nárok titulom plnenia, a keďže konanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11Csp/4/2020 doposiaľ prebieha a nebolo o ňom rozhodnuté, aj keď toho času je prerušené do skončenia tohto konania, v znení uznesenia NS SR z 22.2.2017 sp.zn. 8Cdo/125/2016, že „konanie o žalobe na splnenie povinnosti vytvára prekážku litispendencie pre konanie o žalobe o určenie“, nakoľko otázka, či tu právo je alebo nie je, bude rovnako posudzovaná v konaní o žalobe na plnenie z tohto istého právneho vzťahu alebo práva a vo veci ide o spotrebiteľský spor, budú tvrdenia žalobkyne v tomto konaní o tom, že predmetná zmluva č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007 a je neplatnosť, titulom neprijateľných zmluvných podmienok preskúmaná práve v tomto konaní o plnenie, súd prvej inštancie výrokom pod č. I. konanie o určení neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007 a určenie neplatnosti zmluvných podmienok v zmluve o úver č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007 voči žalovanému v 1. rade, vecne správne zastavil pre prekážku „litispendencie“, keďže tento uplatnený nárok a jeho dôvodnosť bude preskúmaná Okresným súdom Spišská Nová Ves v konaní pod sp. zn. 11Csp/4/2020.

29. Rovnako vecne správne je rozhodnutie súdu o tom, že konanie voči žalovanému v 2. rade, súd v celom rozsahu zamietol (výrok pod č. III. napadnutého rozsudku), nakoľko v konaniach o určenie neplatnosti zmlúv o splátkovom úvere č. 0523463725 zo dňa 19.7.2007 a zo dňa 25.6.2008 č. 0523796407, žalovaný v 2. rade nie je účastníkom právneho vzťahu medzi stranami sporu a teda sa ho uplatnené nároky netýkajú, čím je naplnený nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 2. rade dôvodné tak, ako to konštatoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

30. Čo sa týka žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere č. 0523796407 zo dňa 25.6.2008 a určenie neplatnosti zmluvných podmienok zmluvy o úvere č. 0523796407 zo dňa 25.6.2008 voči žalovanému v 1. rade, je rovnako vecne správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, keďže odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením učinilým súdom prvej inštancie v bode 79 na str. 17 napadnutého rozsudku v tom znení, že z vykonaného dokazovania je nepochybné, že konečná splatnosť úveru poskytnutého žalovanej na základe Zmluvy o úvere č. 052 379 6407 zo dňa 25.6.2008 bola určená na 20.6.2019 s tým, že v dôsledku neplnenia zmluvných povinností splácať úver riadne a včas došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 31.10.2017, preto žaloba o určenie neplatnosti zmluvy resp. určenie neprijateľnosti (neplatnosti) zmluvných podmienok nemá v danom prípade žiaden zmysel, keďže k zániku zmluvného vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade v predmetnom spore došlo k 31.10.2017 t.j. viac ako tri roky pred podaním tejto žaloby. Preto žalobkyňa nemá už možnosť realizovať svoje práva z neplatnosti zmluvy resp. neplatnosti zmluvných podmienok a voči žalovanej si ani žiaden nárok neuplatnila, pričom v tomto smere dôvodne poukazovala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11CoCsp/16/2021 zo dňa 20.4.2022, týkajúci sa obdobnej veci.

31. Odvolací súd v predmetom spore dodáva a apeluje na to, že v prípade prebiehajúcich konaní o neplatnosť dražby nehnuteľnosti patriacej žalobkyňi je súd s poukazom na ustálenú judikatúru povinný preskúmavať aj platnosť právnych titulov a učinilých dojednaní a to vo vzťahu aj k existencii neprijateľných zmluvných podmienok a to práve v tých prípadoch, ak ide o dlžníka spotrebiteľa a nehnuteľnosť mu slúži na bývanie za účelom splnenia požiadavky „ochrany obydlia“, ako aj v zmysle § 3 OZ (vid'. rozhodnutia NS SR 5Cdo/165/2021, 7Cdo/115/2023), čím jednoznačne nedôjde k odňatiu žalobkyňi práva na spravodlivý proces, či už v tomto konaní prípadne ani v ďalších konaniach viažucich

sa k preskúvaniu dôvodnosti uplatneného nároku titulom uzavretých spotrebiteľských úverov v rámci ich uzavretia ako aj dohodnutých podmienok s tým, že treba ale vychádzať aj zo skutočnosti, že ochranu spotrebiteľov je nutné interpretovať triezvo, neutrálne ako akékoľvek iné právne inštitúty (viď. Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS/11/2016 zo dňa 7.2.2018), keďže vždy je potrebné uviesť dôvod, z akého žiada spotrebiteľ určiť niektoré zmluvné podmienky za neplatné a svoj uplatnený nárok jasne, stručne a konkrétne zdôvodniť v rámci účinených prostriedkov procesného útoku, aj keď spory s ochranou slabšej strany sú osobitným konaním so svojimi špecifikami, ktoré sú mu zákonom dané, ale len v rámci k tomu prináležiacich zákonov a procesnej úpravy účinenej v Civilnom sporovom poriadku účinnom od 1.7.2016 v zmysle Zákona č. 160/2015 Z.z. z 21. mája 2015.

32. Vzhľadom k horeuvedeným skutočnostiam preto odvolací súd potvrdzuje napadnutý rozsudok vo výrokoch pod č. I., II., III. z hľadiska ich vecnej správnosti v zmysle § 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, a keďže súdy sú povinné „ex off“ preskúmať aj ne/naplnenie zákonných predpokladov v zmysle § 257 CSP, čo ale súd prvej inštancie neučinil, odvolací súd v zmysle § 389 písm. b/ CSP a § 391 ods. 1 CSP zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch pod č. IV. a V. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s apelom na to, že aj po zrušení veci odvolacím súdom s odkazom na ust. § 262 ods. 1 CSP tvorí konanie na odvolacom súde s konaním na súde prvej inštancie do vydania konečného rozhodnutia jeden celok, nakoľko len dovolacie konanie je samostatným konaním (viď. uznesenie Ústavného súdu SR z 19.11.2019, sp. zn. I.ÚS 453/2019, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 3Co/115/2022 a ďalšie).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).